

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 12 maja 2009 r.

DOLiS/DEC-373/09

dot. DOLiS-440-791/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi X na przetwarzanie jego danych osobowych przez Dom Pomocy Społecznej,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X (zwanego dalej Skarżącym) na przetwarzanie jego danych osobowych przez Dom Opieki Społecznej (zwany dalej DPS), w sposób polegający na udostępnieniu danych osobowych Skarżącego osobom nieupoważnionym.

We wniosku Skarżący wskazał, iż naruszenie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) „nastąpiło na posiedzeniu Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej w dniu 3 czerwca 2008 r. w Domu Pomocy Społecznej w wyniku ujawnienia bez mojej zgody podczas mojej nieobecności danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska oraz informacji z akt osobowych dotyczącej warunków mego zatrudnienia w/w placówce, a w szczególności rozwiązania umowy o pracę. (...) Dane te zostały ujawnione przez A. – kierownika sekcji medycznej Domu Pomocy Społecznej osobom trzecim obecnym na w/w posiedzeniu, a mianowicie radnym powiatu, pracownikom Starostwa oraz pracownikom tegoż

Domu Pomocy Społecznej. Informacje te zostały zamieszczone również w protokole z posiedzenia w/w Komisji i przekazane do Starostwa”.

Skarżący zażądał od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego dotyczącego „ujawnienia osobom trzecim przez pracownika Domu Pomocy Społecznej” jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska oraz warunków umowy o pracę, oraz zastosowanie sankcji wobec osób odpowiedzialnych za przetwarzanie danych osobowych w w/w placówce.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje:

1. Skarżący był zatrudniony w DPS w okresie od 1 lipca 1999 r. do 19 sierpnia 2008 r. na stanowisku podinspektora kierowcy.
2. W dniu 3 czerwca 2008 r. odbyło się wyjazdowe posiedzenie Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej Rady Powiatu związane z funkcjonowaniem DPS. Na posiedzeniu tym omawiano także sprawy pracownicze w DPS związane z płacami oraz akcją protestacyjną jaka w tamtym czasie była prowadzona przez część załogi pracowniczej, w związku z czym pracownik DPS – A. (pełniący jednocześnie funkcję przewodniczącego Związku Zawodowego Pracowników DPS) wypowiedział się m. in. w kwestii warunków umowy o pracę Skarżącego w sposób następujący: „czym kierował się poprzedni dyrektor DPS umieszczając w umowie o pracę zapis dwóm pracownikom tj. (...) i X, że okres wypowiedzenia umowy o pracę obowiązuje dwanaście miesięcy”. Wypowiedź ta została zamieszczona w protokole nr 6/2008 posiedzenia Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej w Domu Pomocy Społecznej.
3. Dyrektor DPS w swoich wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych oświadczył, że nie udostępnił „żadnych danych w zakresie imienia i nazwiska oraz warunków umowy o pracę Skarżącego Związkowi Zawodowemu Pracowników Domu Pomocy Społecznej, którego przewodniczącym do dnia 6 stycznia 2009 r. był pan A.
4. A. oświadczył, że „jako ówczesny Przewodniczący Związku Zawodowego Pracowników Domu Pomocy Społecznej nigdy nie zwracałem się do Dyrekcji DPS ani też od niej nie otrzymywałem danych dotyczących warunków zatrudnienia i umowy o pracę X. Dane informacyjne dotyczące długości okresu wypowiedzenia określone w umowie o pracę pana X były i są powszechnie znane wśród członków załogi DPS, nie potrafię określić kto personalnie o tych danych informował (nie można wykluczyć, iż

fakty ujawnił sam zainteresowany X swoim kolegom i koleżankom w pracy. (...) X w czasie kiedy pracował w DPS nie był członkiem naszej organizacji związkowej.”

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) zwanej dalej ustawą, administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3 ustawy, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych. Jak stanowi art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy, administratorami danych są osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej. Mając na uwadze ten przepis, należy stwierdzić, że administratorem danych Skarżącego był Dyrektor DPS, który przetwarzał jego dane zgodnie z przesłanką wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie z tym artykułem przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, czyli w niniejszej sprawie dla spełnienia praw i obowiązków wynikających z ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 1998 r. Nr 21 poz. 94). Mając na uwadze materiał dowodowy zebrany w przedmiotowym postępowaniu, stwierdzić należy, że administrator danych Skarżącego nie udostępniał jego danych w zakresie imienia, nazwiska oraz warunków umowy o pracę osobom nieupoważnionym w tym A.. Potwierdzeniem tego faktu są wyjaśnienia Dyrektora DPS, w których zaznaczył, że nie udostępniał danych dotyczących osoby Skarżącego A. oraz wyjaśnienie A., w którym oświadczył, że „(...) nigdy nie zwracałem się do Dyrekcji DPS ani też od niej nie otrzymywałem danych dotyczących warunków zatrudnienia i umowy o pracę X (...)”.

Wskażać dodatkowo trzeba, że jeżeli w opinii Skarżącego A. poprzez swoją wypowiedź na posiedzeniu Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej Rady Powiatu, naruszył jego dobra osobiste, wymienione w art. 23 ustawy Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 1964 r., nr 16, poz. 93 z późn. zm.) takie jak zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący może wnieść powództwo cywilne do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

W konsekwencji, działania Dyrektora Domu Pomocy Społecznej odpowiadały wymogom wynikającym z ustawy o ochronie danych osobowych – realizowane były bowiem na warunkach w niej określonych.

W stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz.926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.